

Росія припиняє передавати Україні загарбану в Криму військову техніку

Заступник міністра оборони РФ Анатолій Антонов заявив про те, що Росія призупинить передачу Україні військової техніки та зброї, яка залишилась у Криму, щоб її не використовували проти мирного населення. У своїй промові російський посадовець назвав Схід України «гарячою точкою». У той же час Антонов уточнив, що відповідне рішення не торкнеться передачі кораблів і авіації.

664

стільки українців задекларували суму доходів, що перевищує мільйон гривень. Загальний дохід офіційних українських мільйонерів сягнув 3,5 мільярда гривень.

З Севастополя вивели вже третє українське судно

ВМС України вивели до порту Одеси з Севастополя розблоковане судно розмагнічування «Балта», яке у березні було захоплене російськими військовими в ході окупації Криму. Матеріальна частина корабля перебуває у справному стані, тож невдовзі «Балта» зможе виконувати завдання за призначенням — проведення спеціальних заходів задля зменшення власних магнітних полів бойових кораблів і суден.

Переділ України з позиції Путіна

Дивно, та досі багато хто розмірковує, чого хоче Путін від України. Ставлять собі дивне запитання: ну навіщо Путіну бідний Донбас? Крим зрозуміло, а Донбас навіщо? Політологи висмоктують із пальця складні схеми, що пояснюють, чого хоче Путін і чого йому хотіти не слід. Це самообман або спроба видати бажане за дійсне.

Мета Путіна зрозуміла, і він до неї послідовно просувається.

Адже дійсно існував план розчленування України по Дніпру з невеликою закарлюкою на півдні. У Кремлі давно зрозуміли, що всю Україну взяти під контроль неможливо, навіть із проросійським президентом. Тому Москва почала готуватися до масштабних політичних потрясінь у 2015–2017 роках.

Майдан тільки сплутав карти і все прискорив.

Вже очевидно, що мета Путіна та нинішньої російської влади — розчленування України. І що швидше в Україні зрозуміють масштаб загрози, то меншими будуть втрати.

До останнього моменту можна було вірити в здоровий глузд і вважати, що Росія не вплутається в цю авантюру і не введе війська в Україну, а обмежиться лише політичним тиском і формуванням лояльних політсил.

Є люди в Росії, які вважають, що «український похід» суперечить російським інтересам і приведе країну до важкої кризи та, можливо, нового розпаду. Проте до того, як це відбудеться, наприклад, років через 5–10, держава Україна взагалі може зникнути з карти Європи. У нинішніх межах це точно.

І нехай росіяни самі розривають свої завали, а українцям слід сконцентруватися на виниклій загрозі.

Подивіться на **перший малюнок**. Якщо ви в пошуковиків заберете «План Путіна щодо України», то система видасть вам серед перших саме цю карту (**мапа**).

Червоним виділені регіони України, які можуть відійти до Росії. Наприклад, у вигляді Південно-Східної республіки або в якості нових російських губерній, які приєднаються до РФ через специфічний референдум.

Є скромніший варіант — **малюнок №2**. Там показана розтерзана Україна, проте кілька центральних областей і столиця Київ не потрапляють у російську зону.

Уявіть собі, що Володимир Путін кожного дня дивиться на ці карти. Його переконують, що ця операція вирішить безліч російських проблем у Східній Європі.

Путіну не потрібні тільки три області на сході України, він спробує забрати весь південно-східний пояс із виходом на Молдову і Придністров'я. Це фактично повторення походу Катерини Великої з деккими корективами.

Взявши Україну серпом низу, Росія вривається в тіло Східної та Центральної Європи. Повністю

Вихід на Придністров'я

Малюнок №1

контролює Чорне море, Молдову, виходить на Болгарію. Україна перетворюється на третьорядну, з усіх боків відсічену державу без будь-якого серйозного економічного потенціалу.

Ви думаєте, що Путіна стримують санкції Європи та США? Згубна самовпевненість!

Після Криму, який дістався Москві не просто легко, а занадто легко, Росія всього-на-всього здійснювала перегруповання сил. І вдарить у будь-який момент.

Перший крок — дестабілізація в східних регіонах України. І ми зараз усе це бачимо в повний зріст.

Другий етап — не виключене введення обмеженого контингенту для захисту мирного населення від «бандерівців». Наприклад, 10–11 травня, коли в різних містах України націоналісти «влаштують напад» на ветеранів Великої Вітчизняної війни.

«Наші діди захистили нас від фашизму, тепер ми зобов'язані захистити!» — чим не чудове гасло для масштабної операції?

Тому в усіх російських медіа розкручується будь-яка новина про спалюваний пам'ятник чи зірваний червоний прапор. Цьому підіграють і проросійські налаштовані жителі південного сходу України.

У новинах «7 каналу» журналіст, розповідаючи про невелику сутичку біля офісу компартії через червоний прапор, п'ять разів із пафосом повторив, що поглумилися «над прапором Перемоги». Не червоним прапором комуністів, а саме «прапором Перемоги»!

Всі, хто переконує нас у несерйозності цих планів, або дурні, або агенти.

Аналітики лякають Росію економічним крахом, європейськими санкціями, Китаєм і партизанською війною на підступах до Києва. Раніше лякали війною на підступах до Донецька.

Путін і Росія зупиняться рівно там, де це дозволять українці. Поки з Москви здається, що зупиняться

можна буде в Києві.

Чи є у нинішньої української влади план? Політичний, економічний, військовий, ідеологічний, на решті.

Чи здатні нові владці України переламати ситуацію? Діяти на випередження, а не реагувати безпорадно на російський наступ? Причому діяти слід одночасно в кількох площинах, синхронно та з однаковим завзяттям на різних напрямках.

Погасити політичну кризу військовим шляхом практично неможливо.

Росія пережила дві чеченські війни і все одно домоглася заспокоєння Чечні гігантськими поступками та підкупом місцевих еліт.

Схід України перебуває зараз у стадії емоційної сублімації, приблизно так, як Майдан на початку грудня минулого року. Тоді Янукович ще міг піти на поступки і зберегти свою владу, але він упустив час, недооцінив небезпеку і все втратив через кілька місяців.

Зараз Київ повинен подивитися на ситуацію тверезо, всеохопно та не сподіватися, що Москва раптом від-

ступить.

Річ уже не тільки в Януковичі й Ахметові. Вони лише інструменти у великій російській грі.

Необхідно відповісти собі чесно — чи готові ви боротися за схід і південь України? За південь начебто готові, а за схід?

Скільки разів доводилося чути в Києві від «просунутих» людей сказане з образою про Донбас: «Та хай вони йдуть до Росії, якщо їм так хочеться, нехай не заважають нам жити по-європейськи». Ну або Луганськ нехай іде, а Донбас усе-таки український.

Чи готові українці битися за схід?

Відповісти треба чесно, передусім собі. Доводилося чути й таку версію — що на сході воювати, може, й не будуть, але от Київ не віддадуть. Але ж ніхто і питати вже не буде після відторгнення сходу!

Віддавши хоч п'ядь своєї землі, ви ризикуєте втратити все або майже все.

Подивіться, як Росія тримається за Курили. Схоже, що в Україні цілими регіонами готові розкидатися. Може, це результат того, що українська нація досі не сформувалась. Є українці заходу, центру та сходу, але разом вони ще не нація, а так — спільнота чи то козаків, чи то «казаков».

Немає ще української нації або вона не осмислена в тих межах, що існують, занадто великий простір сучасної держави Україна.

Можливо, з цієї війни українці вийдуть нацією. Якщо пощастить, може, збережуть і нинішні кордони. Але для цього треба стрибнути буквально вище голови, напружити всі інтелектуальні та фізичні сили народу.

Схід хоче собі гарантії і додаткових прав. То розмовляйте з людьми, буквально не вилазьте з Донецька, Луганська, Харкова, Одеси, Херсона. Пояснійте, що віддає майже всю владу в регіоні. Слухайте, переконайте, вмовляйте.

Нарешті, проведіть референдум.

Малюнок №2

Активісти закликають небайдужих допомогти Артему Запотоцькому з реабілітацією

Лучанин Артем Запотоцький, якого було поранено на Майдані, нині перебуває на лікуванні в Ізраїлі. Тим часом активісти лужського Євромайдану хочуть полегшити життя свого побратима в рідному місті.

Самооборонівець Іван Мирка вирішив допомогти з благоустроєм території біля об'єкта Артема. Він розповів, що герої повернуться з Ізраїлю на початку червня і рухатися наразі зможе лише на візочку. Та поблизу його домівки не найкращі умови для такого пересування.

— Я пропоную почати з дорожки, невеличкого тротуару і пандуса.

Річ у тому, що в його будинку дуже високий цоколь, тож Артему навіть важко буде виїхати з дому на вулицю. А в хаті одні дівчата — постійно спускати його не зможуть, — ділиться Іван Мирка. — Організація беру на себе. Від вас прошу допомоги хто чим зможе. Сусіди самі оплатять за дорогу біля себе, а от біля Артема мусимо постаратися ми і міська влада. Це дуже важливо: візок по болоту й ямах не поїде, без пандуса це взагалі ніяк.

Оскільки Іван очолює підприємство з будівництва доріг, то роботи будуть виконані його коштом. У небайдужих людей просить лише, щоб

допомогли з будматеріалами.

Ось список того, що необхідне:

- 1) бобкат — 1–2 год.;
- 2) щебінь — 10 тонн;
- 3) асфальт — близько 6 тонн;
- 4) бензин, дизпаливо;
- 5) пісок — 6 тонн.

Нагадаємо, Артем Запотоцький отримав вогнепальне поранення в Києві 20 лютого. Снайперська куля пройшла через легені та заділа хребет. У результаті лучанина паралізувало.

Його дружина Тетяна розповіла, що нині чоловік почувається вже значно краще, як два місяці тому.

— Артем ще й досі не відчуває

нижньої частини тіла і рухатися може лише на інвалідному візку. Щоправда, вже двічі займався на спеціальному апараті, що заново навчає людину ходити. Цей апарат повністю підтримує тіло, тим часом він пробує роботи перші кроки, відновлює м'язи та нервові закінчення, — розповідає пані Тетяна.

До Луцька Артем повернеться на початку червня. Втім, потребуватиме ще тривалої реабілітації. Де саме її проходитиме, поки невідомо.

Всіх, хто може допомогти з облаштуванням дороги біля об'єкта Запотоцьких, просять звертатися за номером 050 378 15 21 (Іван Мирка).

Павел ШЕРЕМЕТ, «УП»